

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput V. Idem a Salernitano Archiepiscopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](#)

usurarum exercitium, cùm juri naturali, aut di-
vino refragari ullus legislator non possit; cap.
stant quidam 25. quæstione 1. cap. non debet, de
consanguin. & affin. l. eas, ff. de capite minut. fa-
cit Cicero lib. 2 de natura Deorum, ibi: Univer-
sam autem naturam nulla res potest impediare. Et
lib. 3. de republic. ibi: *Hic legi nec derogari fas*
est, nec abrogari ex hac aliquid licet, nec tota ab-
rogari potest, nec verò aut per Senatum, aut per po-
pulum solvi hac lege possumus: nec erit alia lex R-
ome, alia Athenis, alia nunc, alia post; sed in om-
nibus gentes, & omni tempore una lex, & semper
naerit immutabilis. Quæ verba maximæ cum lau-
de refert Lactantius Firmianus de vero cultu Dei
lib. 6. cap. 8. pro quo sententia facit etiam legem à
superiore latam inferiorem abrogare non posse,
cap. cum inferior, de majorit. & obed. Undecum
Deus hujus legis divinae, & naturalis auctor sit,
cap. 1. de summa Trinit. cap. incommutabilis 22.
quæst. 4. oportet legem ab eo latam immutabilem
esse. Quare rectè in prælenti docetur, non posse
Pontificem dispensare, ut pro redimendis Chri-

stianis captiuis à Sarracenis usuræ exercerentur,
quia etiam prætextu boni malum fieri non de-
bet, cap. non est putanda 27. quæst. 1. cap. nec arbi-
tris 22. quæst. 2. docuerunt Covarr. lib. 3. var. cap.
1. num. 8. Lupus, Antoninus, & alii, quos lau-
dat & sequitur Gibalinus lib. 1. de usur. cap. 7. art.
8. consept. 2. Majolus dier. canicul. colleg. i. de per-
fid. Iudeorum. Inde etiam infertur, nullæ consuetu-
dine atque immemorabili, induci posse, ut u-
surarum exercitium licitum sit. Clement. unicus in si-
ne princip. hoc tit. argumento capituli finalis, de con-
suetudine docent Covarr. ubi suprà, Conradus de con-
tract. quæst. 25. Lupus de usur. comment. 4. §. 4.
num. 7. Majolus ubi proximi: quod intelligen-
dum est quoad forum internum, in quo consue-
tudo non excusat quoad Deum: in foro verò con-
tentio respectu pœnae temporalis longè diversum
erit, nam ab ea procul dubio excusat, qui
prætextu consuetudinis usuræ extorquet, argu-
mento textus in l. quis sit fugitivus 17. §. apud La-
beonem, vers. Egoputo, ff. de adilit. edict. ubi no-
tavit Bartolus.

CAPUT V.

Idem ^a Salernitano Archiepiscopo.

Cum tu, sicut afferis, manifestos usurarios, scilicet qui in illo peccato decesse-
rint, communione altaris, & ecclesiastica, juxta decretum nostrum, quod nu-
per in b Concilio promulgatum est, præceperis sepulturā privandos, donec red-
datur, quod tam pravè receperant: quidam eorum dicunt, ad solvendas percep-
tas usuræ proprias non sufficere facultates: aliij verò promittunt partem usurarum, quas
habent præ manibus, reddituros; sed usuræ alias, quas extorserant, cum de his
possessiones comparatae sint, & eorum filiis, vel parentibus traditæ, se non posse
reddere confitentur. Alii verò ad excusandas excusationes in peccatis, impruden-
ter affirmant, illas dumtaxat usuræ restituendas, quæ sunt post interdictum no-
strum receptæ, nec aliquos ad solvendas usuræ, quas ante interdictum nostrum re-
ceperant, debere compelli. Super his duximus t. d. respondendum: quod sive ante-
te, sive post interdictum nostrum usuræ extorserint, cogendi sunt per pœnam, quam
statuimus in Concilio, eas his, à quibus extorserint, vel eorum hæredibus resti-
tuere; vel his non superstitionibus, pauperibus erogare, dummodo in facultatibus ha-
beant, unde ipsas restituere possint; cùm juxta verbum Beati Augustini, non re-
mittatur peccatum, nisi restituatur ablatum. Illi autem, qui non habent de facul-
tatibus, de quibus usuræ valeant restituere, non debent illâ pœnâ mulctari, cum
eos nota paupertas evidenter excusat. e Possessiones vero, quæ de usuris sunt com-
paratae, debent vendi, & ipsarum pretia his, à quibus usuræ extortæ sunt, restituiri,
ut sic non solum à pœna illa, sed etiam à peccatis possent, quæ per usurarum ex-
torsionem incurrerant, liberari.

NOTÆ.

^a Salernitano.) Ita etiam legitur in prima collec-
tione sub hoc tit. cap. 3. & post Concil. La-
teran. part. 16. cap. 1. de Salernitanâ diœcesi egî in
cap. 1. de offic. judic.

^b Concilio.) Lateranensi, relato suprà in
cap. 3.

^c Interdictum nostrum.) Quæ excusatio vera
esset, si prohibitio hæc usurarum proveniret ab
hoc Concilio Lateranensi, ex traditis in cap. ex
literis, de constit. Sed in præsenti casu omnino
irrationabilis erat, cum præsens prohibitio sit
juri naturali, & divini, ut probavi suprà in
cap. 3.

^d Augustini.) Epist. 54. ad Macedonium: ex
qua citant verba hæc Carnotensis part. 1. Decre-
tis, cap. 4. & part. 15. cap. 25. Gratianus in cap. 1.
14. quæst. 6. Bonifacius VIII. in regul. peccatum,
de R. I. lib. 6.

^e Possessiones.) Quarum dominium non ad
solventem usuras spectat, sed ad usurarium, quia
res empta ex pecunia aliena, veluti Titii, non
sunt Titii, sed mea, in meoque dominio manet,
l. si ex ea pecunia 6. l. sicut proponis 8. Cod. de R. V.
l. ex pecunia 12. Cod. de jure dot. l. final. Cod. de ser-
vo pign. dato, l. 49. tit. 5. part. 5. notarii in cap.
inquerendum 4. de pecul. cleric. Unde nec bona
usurarii, etiam ex ipsis usuris empta, sunt tacite
hypothecata pro usurarum restitutione. l. quam-
vis 17.

vis 17. Cod. de pignor. probant Covarr. dict. cap. 3. nu. 6. Binsfeldius in presenti. quæst. 4. Leothardus de usur. q. 97. n. 1. & 2. Salas eod. tr. dub. 41. Gibalinus eod. tract. lib. 1. cap. 10. art. 6. consel. 3. Tapia 2. tomo catena. lib. 5. quæst. 17. art. 11. Ratio est, quia tacita hypotheca tantum contrahitur in casibus à jure expressis. l. 1. ff. quibus modis pignus. Unde cum talis hypotheca ex jure naturali, civili, vel canonico colligatur, ideo non est ratio cur eam inducamus. Nec obstat quod Alexander in prælenti jubet possessiones ex pecunia usuraria comparatas vendi debere, nam non jubet Alexander eas possessiones à terio possessori auferri, sed tantum vendi debere, ut cætera bona ab usurario acquisita; quia possessiones illæ non sunt magis obstricæ restitutioni usurarum, quam cætera usurarii bona: nam quilibet alius, ex cuius pecunia prædium comparatum est, tantum habet actionem ad pecuniam repetendam. l. 1. & 8. Cod. quis alteri, velsibi. l. 16. & 17. Cod. de pignor Prosequitur Aravio in qq. moral. disputatione 1. de statu ci- vili, quæst. 7.

COMMENTARIUM.

PRO hujus textus expositione sciendum est, usu- ram impiam esse contra Deum, iniquam con- tra proximum, & periculosam in seipsum; ideoque dare ad usuram peccatum lethale est, ut probant D. Thomas 2. 2. q. 78. art. 1. omnes Theologi de usuris agentes, & constat ex l. 1. tit. 6. lib. 8. Recopil. ibi: Es muy gran pecado. Tum etiam quia ex jure divino, & humano prohibitum est usuras exercere: quare hæreticum esse, affirmare, usuras accipere peccatum non esse, ex Clementina unica, §. san. hoc tit. defendunt Navarrus, & alii consilii ab Azevedo in dicta l. 1. num. 47. Unde quemadmodum tenetur quis ablatur restituere ratione acceptiois injusta, ut constat ex cap. si res aliena. quæst. 6. D. Augustino supra relato, D. Thom. 2. 2. quæst. 62. art. 1. ita etiam tenetur usurarius ad ejus restitutionem, quod per usuram extorsit, cap. preterea 7. cap. tua 9. cap. tuas 13. cum seq. hoc tit. cap. quamquam, eod. tit. in 6. cap. ad nostram, el. de iurejur. cap. 1. cum seq. 14. quæst. 4. l. 2. tit. 15. partit. 6. Hæsitari tamen soler, an dominium usurarum in accipientem transferatur? Et videtur in eum transferri, nam quacunque condicō comparet pro repetendis usuris, videlicet ob turpem causam, ut voluerunt Berouis in cap. 3. hoc tit. Sylvester verbo *Usura* 6. num. 1. sive condicō indebiti, ut deducitur ex l. si non sortem 26. in princip. ff. de condicō. indeb. & docuit Covarr. dict. lib. 2. cap. 3. nn. 7. supponimus dominium translatum fuisse in usurarium, quia conditiones competunt aduersus eum, qui dominium rei acquisivit, l. dominus 53. ff. de condicō. indeb. Unde hanc sententiam tenuerunt Glossa verbo *rapinam*, in cap. quis usuram 14. quæst. 4. Navarr. in manualli, cap. 17. num. 26.. Sotus, Henricus, & alii relati à Villaguth. de usur. quæst. 25. Sed contraria sententia, videlicet dominium usurarum accipientem non acquirere, solidissimi probatur rationibus. Prima quia usura, furrum, vel rapina dicuntur, cap. si quis usuram 14. quæst. 4. rei autem furtiva dominium in furem non transmititur, ut constat ex l. final. ff. usus fruct. quem adm. caveat. ergo nec in usurarium usura dominium transferrur. Secundo quia eti si in usurarum solutione interveniat traditio, cum tamen non proveniat ex justa

causa, sed potius ex turpi, & injusta, talis traditio non est sufficiens ad transferendum domi- nium, ex l. nunquam 31. ff. de acquir. domin. Ul- terius quia ex contractu nullo non transfertur do- minium, ut ex l. non dubium, Cod. de legibus, no- tan Bartolus, & Doctores. Quare hanc senten- tiam tenuerunt pluribus relatis Binsfeld. hic, So- tus lib. 6. de iustitia, quæst. 1. art. 4. Covar. lib. 3. var. cap. 3. numer. 6. Spino in specul. testam. gloss. 13. rubrica, num. 27. Villaguth. de usur. quæst. 25. In quo interpretum dissidio placuit sententia Bella- merai in dict. cap. si quis usuram, quam sequitur Didacus Perez in l. 3. tit. 19. lib. 8. ordin. pag. 363. col. 2. videlicet ut attento juris rigore & inspecta juris civilis subtilitate, prior sententia verior sit, posterior veð procedit attento jure naturali & e- jus aequitate, quam cum sequatur jus canonicum, credo eo attento dominium usurarum non acqui- rere usurarium, & ita restitutionem earum non in poena criminis, nec legis positivæ auctoritate statutam fuisse, sed à jure naturali præceptam, ex ipsiusque rei natura introducādam: unde etiam dederunt ad eam restitutionem faciendam non esse necessariam judicis declarationem, sed ante eam ipso jure fieri debere, ut constat ex praesenti textu, ibi, ipso jure. Quia licet in penalibus ex- pectetur judicis declaratio, cap. cùm secundum, de hereticis in 6. l. ejus quæst. de iure fisci; notavit in cap. vergentis, de hereticis, tamen cum hæc restitu- tio pro poena usurario non imponatur, statim, & absque ulla judicis sententia, vel declaratione fieri debet.

Nec tantum usuræ sunt restituenda, verū & fructus, & accessiones, si res fructifera pro usurata data sit; & omne id, quod interest mutuatarii sibi usuras non fuisse ablatas, ratione damni ipsi inde emergentis, aut lucri cessanti, ut probant Caspar Rodriguez lib. 3. de annuis reddit. quæst. 11. num. 14. Molina de iust. tract. 2. disputatione. 327. Salas de usur. dub. 39. num. 3. Binsfeld. in presenti, quæst. 2. conclus. 5. Leothard. de usur. quæst. 96. nu- mer. 19. nam fur tenetur ad id, quod interest ex rei furtiva surreptione, ex l. 3. ff. de condicō. furtiva, l. merito, ff. de vi & vi armat. sed usurarius fu- ri, & raptori comparatur: ergo tenetur etiam ad id, quod interest. Nec obstat si dicas, usuras repeti per conditionem indebiti, vel per condi- tionem ob turpem cauam, ut supra dixi; sed in neutra ex his conditionibus veniunt usuræ, ex l. 1. Cod. de condicō. indeb. l. quæst. 4. Cod. de con- dicō. ob turp. l. ult. ff. eod. immò nec in conditione furtiva reperuntur unquam usuræ, sed rei dumta- xat fructus, l. 8. ff. de condicō. furtiva. Igitur cum usurarius non sit peior fure, non debet teneri ad interesse. Nam respondeo, magnum verba- ri discrimen inter usuras, & interesse; usuræ enim non proveniunt naturaliter ex ipsa pecunia, & nummorum corpore, nec sunt illius naturales accessiones, l. sinavis, ff. de R. V. l. 121. ff. de V. S. interesse autem sequitur naturam, aut rei, aut detentionis ejus; ideoque debetur ex aequi- tate naturali, cum usuræ nisi ex aliquo super- addito, pacto videlicet, stipulatione, aut le- ge non debeantur: quare in conditionibus, quæ sunt stricti juris, usuræ non veniunt, at verò quanti interest, sive interesse, in omnibus, & ex quacunque cauâ debetur, l. 1. Cod. de sententia quis pro eo, fusiū prosequi- tur Gibalinus lib. 1. de usur. cap. 10. art. 3. per totum.

D.D.Gonzal.in Decretal. Tom. V.

Gg 3

Hæc

4.

S. Hæc autem obligatio restituendi usuras limitatur in praesenti, si usurarius ad inopiam perveniret. Faciat ut textus in cap. quarelam 10. brevi 17. de jurejur. l. nam bis 6. ff. de dolo. Ratio est, quia nemo ad moraliter impossibile obligatur, nec tenetur ad id, quod proprias vires excedit, ut ex D. Thom. 2. 2. quæst. 62. art. ult. tradit Covar. in regula Peccatum, in princip. nu. 2. Si ergo in facultibus habeat usurarius unde restituat, debet restituere, si creditor certus sit; si vero incertus sit, debet restituere pauperibus pro anima ipsius creditoris, ut in praesenti probatur, & in cap. quia plerique, de immunit. Eccles. cap. si dignum 6. §. eos, de homicid. cap. nemo 14. quæst. 5. l. 2. tit. 15. partit. 6. Tapiat om. 2. lib. 5. quæst. 30. art. 3. ita tamen, ut quando inventitur creditor, vel ejus haeres, usura pauperibus non sunt restituenda: quare si absens sit creditor, saltem sumptibus ejus, ad eum usura sunt transmittenda, argumento legis opere, ff. de oper. libert. docuerunt Lælius Manci. sacri juris controv. disput. 31. per tot. Petrus Greg. lib. 3. part. tit. 5. cap. 6. Quærit tamen solet, an hæc restitutio usurarum pauperibus facienda libera sit, ita ut Episcopi dispensationem non exigat. Et non esse necessariam Episcopi auctoritatem immodi potius usurarium per se, vel per alium à se depositum restituere usuras debere, defendunt Feli- nus in cap. cùm sit, num. 4. de iudicis. Navar-

rus in manuali, cap. 17. num. 8. D. Thomas 2. 2. quæst. 62. art. 5. Sotus de iustit. lib. 4. quæst. 7. Covar. in cap. 3. de restitam. num. 8. Matienzo m. l. 14. glori. 1. num. 6. art. 4. lib. 9. recopil. Nec contrarium probatur in hoc textu quatenus in eo docetur, usurarium ab Episcopo cogendum esse ut restituat domino vel hæredibus, in eorumque defectu pauperibus: nam Episcopi officium in praesenti casu solùm consistit in compellendo usurarium, ut restituat, non tamen in restitutione ipsa facienda. Nec etiam obstat textus in cap. 3. cap. tua nobis 17. cap. Iohannes de testam. ubi probatur in distributione facienda ob executore testamento debere intervenire auctoritatem Episcopi; quibus iuribus moti contraria sententiam tenuerunt Hostiensis & Anania in praesenti, Covart. & Matienzo ubi supra; nam debent intelligi data restituendis, vel ipsius testamentarii, aut hæredis negligentiæ, ut similiter in casu legis nulli, Cod. de Episcop. & cleric. ubi desideratur Episcopi auctoritas in distribuendis bonis defuncti, quia defunctus peregrinus erat, & sine hærede deceperat: & etiam in cap. cùm sit, de Iudeis, desideratur Episcopi auctoritas in restitutione facienda Christianis; quia ut Judeus qui facere eam debebat, suspectus reperiebatur. Quæ omnia cùm cessent in usurario restituente usuras pauperibus, ideo in ea facienda non desideratur Episcopi auctoritas.

CAPUT VI.

Idem ^a Ianuensi Archiepiscopo.

IN ^b Civitate tua dicis sàpe contingere quod quidam piper, seu cinnamomum; aut alias merces comparant, quæ tunc ultra quinque libras non valebant, & promittunt per publicum instrumentum se eis, à quibus illas merces accipiunt, sex libras statuto termino solituros. Licet autem contractus hujusmodi ex forma non possit conferi nomine usurarum; nihilominus tamen venditores peccatum incurront, nisi dubium sit, merces illas plus minusve tempore, quo pretium debent recipere, valutas: & ideo civestui saluti suæ bene consulerent, si à tali contractu cessarent, cum cogitationes hominum omnipotenti Deo nequeant occultari.

NOTÆ.

^a **I**anuensi.) Ita etiam legitur post Concilium Lateran. part. 16. cap. 2. & in t. collect. sub hoc tit. cap. 7. ubi additur pars capit. Fraternitas tua. Unde cognoscitur in praesenti referri partem textus in cap. 7. de fons ad uor.

^b **C**ivitate.) Quæ Ianuensis civitas mater est mercatorum, ut probavi in cap. per vestras, de donat. inter.

COMMENTARIUM.

I. Ex praesenti textu sequens communiter deducitur assertio: Vendens remplus quam valeat obso tra- ditionem solutionis, peccat, nisi dubium sit antem datur & post solutionis pretium augeri posset, & vendor proba- ante venditurus non effet. Quam conclusionem final. hoc tit. cap. ad nostram, de emption. & vend. cap. illo vos, de pignor. Concil. Mediolan. sub Carolo part. 2. tit. ult. Illustrant ylra congettus in praesenti à Barbofa, Binsfeldius, & Canifius in praesenti, Aravio in qq. moral. disput. 1. de statu ci-

vili. quæst. 6. Fachineus lib. 2. controv. cap. 3. Gaspar Rodriguez de annuis reddit. lib. 3. quæst. 7. n. 72. Molina de iustitia tract. 2. disput. 35. Leothardus de usur. quæst. 24. per tot. Canifius eod. tract. cap. 3. Salas eod. tract. dub. 41. Cyriacus controv. 169. Lælius Zaccheus de usur. cap. 12. nu. 8. Lessius de iustit. lib. 2. cap. 21. num. 51. Petrus Gregor. lib. 3 partit. tit. 5. cap. 4. Tapiat tom. 2. lib. 5. quæst. 17. art. 12.

Sed pro dubitandiratione in praesentem assertio-
tionem ita insurgo. Qui vendit rem carius ob impug-
nabilem solutionem, non violat iustitiam com. natur-
alitativam, id est nec vendit carius iusto pre-
tradita, nec amplius quam justam suæ rei estimatio-
nem recipit: ergo non peccat. Antecedens
probatur, quia in tali venditione inter emen-
tem, & vendentem servatur æqualitas iustitiae
commutativa, quæ postulat, ut sic empor-
tent utilitatem & commodum, re empræ statim traditâ; sic etiam vendor, cùm ex tali di-
latione solutionis pretii incommodum patiat-
tur, aliquid aliud in hujusmodi compensatio-
nem accepit: nam quemadmodum qui ante
diem solvit, plus solvere dicitur; ita simili-
nus